

NOTA 991

augustus 1977

Instituut voor Cultuurtechniek en Waterhuishouding
Wageningen

ERVARINGEN MET BEREKENING OP VEENGROND IN 1976

ing. C.J. Schothorst en D. Hettinga

Nota's van het Instituut zijn in principe interne communicatiemiddelen, dus geen officiële publikaties.

Hun inhoud varieert sterk en kan zowel betrekking hebben op een eenvoudige weergave van cijferreeksen, als op een concluderende discussie van onderzoeksresultaten. In de meeste gevallen zullen de conclusies echter van voorlopige aard zijn omdat het onderzoek nog niet is afgesloten.

Bepaalde nota's komen niet voor verspreiding buiten het Instituut in aanmerking

I N H O U D

	blz.
1. WAAROM BEREKENING BIJ DIEPERE ONTWATERING?	1
2. UITVOERING VAN ONDERZOEK	2
3. RESULTATEN VAN ONDERZOEK	4
3.1. Opbrengst per snede	4
3.2. Totale opbrengst	7
4. RENDEMENT VAN BEREKENING	8
5. INFILTRATIE-EFFECT BIJ CONSTANT HOGE SLOOTPEILEN	9
6. SAMENVATTING EN CONCLUSIE	10

1. WAAROM BEREGENING BIJ DIEPERE ONTWATERING?

In de loop der jaren van het ontwateringsonderzoek bleek de totale bruto grasproduktie in droge zomers bij diepere ontwatering in Zegveld achter te blijven bij die van andere proefobjecten in het westelijk veenweidegebied met name in Hoenkoop en Bleskensgraaf. Bij deze objecten werd bij een slootpeil van 1 m -mv en bij een stikstofbemesting van 300 kg per ha gemiddeld over de jaren 1970 t/m 1974 een opbrengst bereikt van ruim 15 ton droge stof per ha tegen 13 ton in Zegveld bij een laag slootpeil van 0,70 m. Alleen in de vrij natte zomer van 1972 werd ook in Zegveld 15 ton droge stof per ha behaald.

Bij diepere ontwatering is de opbrengst van de eerste snede bij alle 3 proefobjecten gemiddeld aanzienlijk hoger dan bij hoge slootpeilen, in Zegveld gemiddeld 27% bij de hoogste N-gift. Daarentegen is de opbrengst van de vierde snede (juli) in Zegveld gemiddeld 19% lager dan bij hoge slootpeilen, terwijl de opbrengst bij de andere proefobjecten in deze periode weinig verschil vertoont tussen hoog en laag slootpeil.

In droge perioden van de zomer stagneert algemeen de grasgroei zowel bij hoge als bij lage slootpeilen. In een daarop volgende regenperiode herstelt de grasgroei zich sneller bij hoge dan bij lage slootpeilen, zodat dan bij hoge peilen een hogere produktie wordt bereikt.

Het moeizaam herstel van de grasgroei na droge perioden bij diepere ontwatering is een gevolg van het verschijnsel dat neerslag via de krimpscheuren, die door uitdroging zijn ontstaan, naar de ondergrond zakt zonder de wortelzone voldoende te bevochtigen, en vervolgens naar de sloot wordt afgevoerd. Bij hoge slootpeilen is geen afvoer mogelijk zolang de grondwaterstand beneden het slootpeil staat. In dit geval zakt de neerslag door de scheuren naar het grondwater waaruit ze niet naar de sloot kan wegvloeien. Daardoor gaat de grond-

waterstand stijgen en wordt de wortelzone eerder vochtig.

Genoemde verschijnselen waren aanleiding om in 1976 een bereg-
ningsonderzoek uit te voeren met het doel de opbrengstderving in een
droge periode op te heffen en op deze wijze een maximale produktie te
bereiken bij diepere ontwatering.

2. UITVOERING VAN ONDERZOEK

In aansluiting op het onderzoek naar het opbrengstniveau bij hoge
en lage slootpeilen, dat in voorgaande jaren door het Proefstation
voor de Rundveehouderij werd verricht, werd dit onderzoek in samenwer-
king met genoemd proefstation uitgebreid met 2 series te beregenen
veldjes. Het onderzoek in voorgaande jaren bestond uit 4 afgerasterde
proefvelden, namelijk 2 bij hoog en 2 bij laag slootpeil met 3 stik-
stoftrappen, namelijk 0-150 en 300 kg N per ha in viervoud. Ieder
proefveld bestond dus uit 12 veldjes.

Hierbij zij opgemerkt dat de 2 proefvelden zowel bij hoog als bij
laag slootpeil niet geheel als duplo's kunnen worden beschouwd in ver-
band met verschil in bodemgesteldheid. De oostelijke helft van de
proefboerderij is in het verleden met toemaak (bagger en stalmeest) en
stadsvuil bemest in tegenstelling tot de westelijke helft. Het bodem-
kundig verschil komt tot uiting in een circa 10 cm dikkere veraarde
wortelzone van totaal 30 cm met een iets hogere pH in het oostelijk
deel. In het westelijke deel is de dikte van de veraarde laag slechts
20 cm. De diepte van sterke uitdroging in de zomer hangt nauw samen
met de dikte van de veraarde laag.

Dit bodemkundig verschil was in 1969 bij de aanleg van de ontwa-
teringsproef de reden het bedrijf in 4 blokken te verdelen in plaats
van 2, zodat zowel het oostelijk als het westelijk deel in 2 blokken
met een hoog en laag peil werd verdeeld. In de loop der jaren bleek
het opbrengstniveau van de oostelijke helft algemeen hoger te liggen.

De proefvelden bij laag slootpeil (perceel 4 en 17) werden met
een gelijke te beregenen serie uitgebreid. Bij hoog slootpeil (perce-
len 7 en 13) werd geen effect van beregening verwacht, zodat hier be-
regening niet in het onderzoek werd betrokken.

De proefveldjes werden allen op dezelfde datum telkens na 4 weken geoogst. Op 5 mei werd de eerste snede geoogst.

Gezien de extreme droogte van 1976 waren de weersomstandigheden buitengewoon gunstig voor een beregeningsonderzoek. De maand april had al een verdampingsoverschot van 65 mm, terwijl als gevolg van de voorafgaande droge zomer van 1975 en de daaropvolgende relatief droge winter de grondwaterstanden in maart 1976 in vergelijking met andere jaren reeds laag waren, namelijk gemiddeld 0,55 m -mv bij de lage en 0,30 m -mv bij de hoge slootpeilen (tabel 1).

Tabel 1. Neerslag (N), verdamping (E_o), verdampingsoverschot ($N-E_o$) in mm per maand en de gemiddelde grondwaterstand in cm -maai- veld bij verschillende slootpeilen

Perceel	7	13	4	17	N	E_o	$N-E_o$	$N-E_o$ normaal
Slootpeil grw. -mv	0,20	0,20	0,65	0,75				
maart	30	30	55	55	27	36	- 9	+ 7
april	-	45	60	60	8	75	- 67	-29
mei	-	65	80	75	16	109	- 93	-58
juni	90	65	80	85	36	139	-103	-68
juli	105	75	85	40*	18	135	-117	-41
aug.	110	50**	85	65	25	115	- 90	- 8
sept.	85	35	75	60	72	50	+ 22	+10
okt.	60	30	70	55	50	26	+ 24	+44

* vanaf juli slootpeil 20 cm -mv

**vanaf augustus slootpeil 10 cm -mv

In verband met een onvoldoende opzwellling in de voorafgaande winter had de wortelzone ook niet de normale vochttoestand bereikt, althans niet bij de lage slootpeilen. Zo bedroeg op 14 april de hoeveelheid beschikbaar vocht in de laag van 0 tot 0,30 m -mv bij de perceelen 17, 4, 7 en 13 respectievelijk 52, 69, 82 en 117 mm. Het verschil tussen het droogste (nr. 17) en natste perceel (nr. 13) bedroeg derhalve 65 mm beschikbaar vocht in genoemde laag.

In het volgende worden de resultaten beschreven bij de hoogste stikstofgift, namelijk bij 300 kg N per ha.

3. RESULTATEN VAN ONDERZOEK

3.1. O p b r e n g s t p e r s n e d e

1ste snede

Tijdens de groei van de eerste snede (april) werd geen berekening toegepast. De opbrengst bij lage slootpeilen vertoonden geen opbrengst-depressie als gevolg van droogte; in tegendeel, de opbrengst van perceel nr. 17 was aanzienlijk hoger (0,6 ton droge stof per ha = 23%) dan bij hoge slootpeilen. De opbrengst van perceel 4 eveneens met laag peil was gelijk aan die van percelen 7 en 13, de percelen met het hoge slootpeil (0,20 m -mv) (tabel 2).

Tabel 2. De bruto opbrengst aan droge stof (D.S.) in kg per ha bij 300 kg stikstof per ha bij diverse slootpeilen met en zonder berekening (D = niet beregend, B = beregend)

Perc. nr.		13D	7D	4D	4B	17D	17B
Slootpeil		0,20	0,20	0,65	0,65	0,75	0,75
1e snede	5/ 5	2528	2779	2442	2855	3142	3406
2e snede	2/ 6	4399	3585	3888	4780	2081	3363
3e snede	30/ 6	1542	974	580	628	897	1767
4e snede	28/ 7	2038	1189	589	1524	745	2361
5e snede	25/ 8	1785	1215	534	1292	524	2215
6e snede	22/ 9	1806	1189	1029	1711	902	1941
7e snede	3/11	1228	1547	1799	1713	1570	1496
Totaal		15326	12478	10861	14503	9888	16541

2e snede

Bij de 2e snede bleef de opbrengst van nr. 17 zonder berekening sterk achter bij de andere niet beregende objecten en bedroeg slechts

de helft (52%) van de opbrengst bij hoog slootpeil. In mei was de vochttoestand hier blijkbaar al de beperkende factor. Door berekening met circa 60 mm in 2 giften kon de opbrengst met 1,3 ton D.S. worden verhoogd. Perceel 4 beschikte blijkbaar over meer vocht want zonder berekening was de opbrengst nagenoeg gelijk aan die van nr. 7 en 13 gemiddeld. Door berekening met 55 mm kon de opbrengst 0,9 ton worden verhoogd tot 4,8 ton. Dit is een top-opbrengst, die 1,4 ton hoger was dan van perceel 17 met berekening. De regengift op dit perceel was blijkbaar veel te laag.

3e snede

De opbrengst van de 3e snede (groeiperiode juni) was zonder berekening zeer laag als gevolg van de aanhoudende droogte. Bij laag slootpeil zonder berekening was de produktie minimaal (0,6 ton D.S.), terwijl bij de hoge slootpeilen van percelen 7 en 13 een iets hogere opbrengst werd bereikt van respectievelijk 1,0 en 1,5 ton D.S. Perceel 13 is in normale jaren het natste perceel. Berekening met 68 mm in 2 giften had op perceel 4 in het geheel geen effect, terwijl op 17 de meeropbrengst slechts 0,9 ton bedroeg. De wortelzones op perceel 4 en 17 waren zodanig uitgedroogd dat het toegediende water via de krimpscheuren naar de ondergrond verdween zonder de bovengrond in belangrijke mate te bevochtigen. Dat is het verschijnsel dat ook in voorgaande jaren werd geconstateerd bij veel neerslag na droge perioden. Dit is een algemeen probleem bij krimpende en zwellende gronden.

4e snede

Eind juni werden in het blok waarin perceel 17 is gelegen de slootpeilen met 0,5 m verhoogd tot polderpeil, dat is tot 0,20 m -mv. Als gevolg van de krimpscheuren in het bodemprofiel steeg de grondwaterstand in een week tijd tot 0,40 m -mv. De wortelzone (30 cm) bleef echter droog, zodat het effect van de grondwaterstandsverhoging op de grasgroei zo goed als nihil was.

Bij perceel 4 was slechts een beperkte peilverhoging mogelijk van circa 0,25 m. Dit had weinig effect op de grondwaterstand, zodat deze op circa 0,85 m -mv bleef gehandhaafd. Ook hier was de opbrengst zonder berekening bij de aanhoudende droogte minimaal.

Ondanks het constant hoge slootpeil van 0,20 m -mv zakte het grondwater op perceel 7 tot 1,05 m -mv. Het infiltratie-effect vanuit de sloot is hier blijkbaar zeer gering en beperkt zich tot enkele meters afstand. Gunstiger daarentegen leek de infiltratie bij perceel 13 met een grondwaterstand van 0,75 m. Hier wordt dan in juli nog een opbrengst bereikt van 2 ton D.S. tegen 1,2 ton bij perceel 7. Als gevolg van het feit dat op perceel 17 de grondwaterstand tot 0,40 m -mv was gestegen werd in deze situatie met een beregeningsgift van 98 mm in 2 giften een meeropbrengst bereikt van 1,6 ton D.S. tegen 0,9 ton bij perceel 4.

5e snede

Ook augustus bleef droog, zodat de opbrengst van de 5e snede op percelen 4 en 17 zonder berekening niet meer dan 0,5 ton D.S. bedroeg tegen 1,8 ton bij perceel 13 en 1,2 ton bij perceel 7. Berekening met 105 mm bij hoge grondwaterstand (perceel 17) leverde een meeropbrengst van 1,7 ton D.S. tegen 0,8 ton bij een diepe grondwaterstand (perceel 4).

6e snede

In september kwam met 70 mm neerslag een einde aan de zeer droge periode. De grasgroei op de percelen 4 en 17 zonder berekening begon zich langzaam te herstellen. Door berekening met 46 mm in 1 gift werd nog een meeropbrengst bereikt van 0,7 respectievelijk 1,0 ton D.S. Bij hoog peil bleef de opbrengst van perceel 7 met diepe grondwaterstand achter in vergelijking met perceel 13. Hier was de opbrengst ongeveer gelijk aan die van de beregende velden.

7e snede

Na de oogst van de 6e snede werd nog eenmaal op 23 september circa 25 mm water toegediend. In dit geval had berekening bij een neerslagoverschot in oktober van 25 mm een licht negatief effect. De opbrengst van perceel 13 bleef met een gemiddelde grondwaterstand van 0,30 m achter bij de andere veldjes.

3.2. T o t a l e o p b r e n g s t

Bij een constant hoog slootpeil van 0,20 m -mv met een zeer gering infiltratie-effect, dus met diepe grondwaterstanden, werd in 1976 een totale bruto opbrengst van 12,5 ton droge stof per ha bereikt (perceel 7). Bij eenzelfde slootpeil maar met een duidelijk infiltratie-effect (hogere grondwaterstand) bedroeg de opbrengst 15,3 ton D.S. per ha (perceel 13). Het infiltratie-effect resulteerde dus in 2,8 ton meer droge stof.

Bij een laag slootpeil van 0,65 m -mv en een constant diepe grondwaterstand bedroeg de totale opbrengst 10,9 ton D.S. (perceel 4) en bij een slootpeil van 0,75 m -mv met een hoge grondwaterstand vanaf eind juni was de totale opbrengst 9,9 ton (perceel 17). De verhoging van de grondwaterstand tot 0,40 m -mv had na de sterke indroging van de wortelzone geen effect op de grasproductie. Door berekening met totaal circa 400 mm werd het opbrengstniveau bij laag slootpeil en diepe grondwaterstand met 3,5 ton D.S. verhoogd (perceel 4).

Bij verhoging van het lage slootpeil eind juni in combinatie met berekening werd een meeropbrengst bereikt van 6,6 ton D.S. Dat is 3 ton D.S. meer dan bij berekening zonder slootpeilverhoging.

Het feit dat zonder berekening bij laag slootpeil nog een opbrengstniveau werd bereikt van 10,9 respectievelijk 9,9 ton D.S. per ha wordt voor 74% respectievelijk 69% verklaard door de opbrengst van 1e, 2e en de laatste snede, dat is de periode april tot en met mei in het voorjaar, en oktober in het najaar. De grasgroei was in deze maanden zeer gunstig. In de periode vanaf juni tot en met augustus bedroeg de produktie bij laag slootpeil zonder berekening slechts 1,7 ton D.S. (perceel 4) respectievelijk 2,2 ton D.S. (perceel 17). Door berekening steeg de opbrengst tot 3,4 ton (perceel 4) en in combinatie met slootpeilverhoging tot 6,3 ton D.S. per ha (perceel 17), ondanks het feit dat het slootpeil pas eind juni was verhoogd. Indien eind mei het slootpeil zou zijn verhoogd zou de opbrengst op perceel 17 waarschijnlijk nog 0,5 ton D.S. hoger zijn geweest. In dat geval zou een totale jaarproduktie van circa 17 ton D.S. zijn bereikt.

4. RENDEMENT VAN BEREGENING

Volgens de Werkgroep "Berekening van grasland" kan naar proefveldgegevens van Hellings en van Baars-Geneggen bij hoge stikstofgiften gemiddeld een opbrengst van 29,5 kg droge stof (D.S.) per ha per mm vocht worden bereikt. Dit is een gemiddeld gegeven dat sterk kan variëren afhankelijk van temperatuur en luchtvochtigheid.

Met genoemd gegeven als uitgangspunt is de opbrengst van de proefveldjes volgens tabel 2 omgerekend op mm's opgenomen vocht (zie tabel 3). Daarbij is voor de groeiperiode van iedere snede de potentiële verdamping (E_p) aangegeven. $E_p = 0.8 E_o$.

Tabel 3. Het verbruik aan vocht in mm (29,5 kg droge stof is 1 mm), de beregeningsgift in mm bij 300 kg stikstof per ha en de potentiële verdamping in mm (E_p)

	Perceelsnr.	13D	7D	4D	4B	gift	17D	17B	gift	E_p
1e snede	5-5	86	92	83	97	0	107	115	0	71
2e snede	2-6	149	122	132	162	56	71	114	59	78
3e snede	30-6	52	33	20	21	68	30	60	74	107
4e snede	28-7	69	40	20	52	100	25	80	108	98
5e snede	25-8	61	41	18	44	107	18	75	70	85
6e snede	22-9	61	40	35	58	44	36	66	48	45
7e snede	3-11	42	52	61	58	30	53	51	23	32
Totaal		520	420	369	492	405	340	561	382	516

Aangezien de van de opbrengsten afgeleide verdampingscijfers in bepaalde perioden (1e, 2e, 6e en 7e snede) gemiddeld vaak aanzienlijk hoger zijn dan de potentiële verdamping, wat theoretisch niet mogelijk is, volgt hieruit dat de opbrengsten in deze perioden aanzienlijk hoger moeten zijn dan 29,5 kg droge stof per mm vocht. Zo kan voor de 2e snede gemiddeld een opbrengst van 47 kg D.S. per mm verdamping worden berekend. In de periode van juni t/m augustus (3e t/m 5e snede) daarentegen is de opbrengst aanzienlijk lager dan 29,5 kg D.S. per mm vocht,

zelfs bij een optimale vochtvoorziening zoals bij de 4e en 5e snede van 17B, waar gemiddeld 25 kg D.S. per mm vocht wordt berekend.

De periode juni t/m augustus werd gekenmerkt door een gemiddeld hoge temperatuur en een lage luchtvochtigheid, Een gemiddelde opbrengst van 29,5 kg D.S. per mm vocht kan dan niet anders worden beschouwd als een sterk variabele waarde afhankelijk van klimatologische omstandigheden. Bij gebrek aan een beter gegeven is deze gemiddelde waarde gebruikt om de opbrengstverhoging door beregening (Δp) uitgedrukt in mm's te bepalen. Door de aldus verkregen cijfers te vergelijken met de hoeveelheid toegediend water (B) kan uit het quotiënt $\Delta p/B \times 100$ het rendement van beregening in procenten worden uitgedrukt (zie tabel 4).

Tabel 4. Het rendement van beregening. Δp is extra opbrengst door beregening, uitgedrukt in mm vocht (29,5 kg D.S. is 1 mm). B is regengift in mm

	Perceel 4			Perceel 17		
	Δp mm	B mm	Rend. %	Δp mm	B mm	Rend. %
1e snede	-	-	-	-	-	-
2e snede	30	56	54	43	59	73
3e snede	1	68	1	30	74	41
4e snede	32	100	32	55	108	51
5e snede	26	107	24	57	70	81
6e snede	23	44	52	30	48	63
7e snede	-3	30	-10	-2	23	-9
Totaal-7	112	375	30	215	359	60

Volgens tabel 4 blijkt het rendement van beregening bij een constant laag slootpeil van 0,65 m en een grondwaterstand van 0,80 m-mv (perc. 4) gemiddeld slechts 30% te bedragen. Een rendement van 80% wordt normaal geacht. Op perceel 17 waar het slootpeil eind juni werd verhoogd tot 0,20 m-mv en de grondwaterstand steeg tot 0,40 m-mv bedraagt het rendement over het gehele seizoen 60%.

Door verhoging van het slootpeil is het verlies van de beregening dat veroorzaakt wordt door afvloeïing naar de ondergrond via de krimp-scheuren met circa 30% gereduceerd. Bij een totale beregeningsgift van 370 mm is dat 110 mm.

Hieruit blijkt duidelijk de betekenis van een tijdelijke slootpeilverhoging na sterke indroging van de wortelzone (0-20 cm-mv).

5. INFILTRATIE-EFFECT BIJ CONSTANT HOGE SLOOTPEILEN

Wat betreft het infiltratie-effect van sloten met constant hoog slootpeil in zomer en winter kan uit tabel 3 worden afgeleid dat in de periode van juni tot en met augustus (3e t/m 5e snede) waarin de bovengrond algemeen sterk was uitgedroogd en de grondwaterstand tot 0,80 m beneden het maaiveld zakte (perceel 7) 114 mm vocht is opgenomen. Verminderd met de hoeveelheid effectieve neerslag in deze periode, zijnde $79 \times 0,80 = 64$ mm, is er slechts 50 mm uit het profiel opgenomen. Dat is voor een periode van 84 dagen 0,6 mm/etmaal.

Op perceel 13 waar duidelijk infiltratie vanuit de sloot optrad gezien de hogere grondwaterstand vooral na 10 cm peilverhoging in midden zomer (zie tabel 1) bedroeg de vochtopname in dezelfde periode als hiervoor genoemd 182 mm. De opname uit de bodem is dan $182 - 64$ mm neerslag = 118 mm ofwel 1,4 mm/etm. Dat is een extra effect door infiltratie van 0,8 mm/etm.

Op de percelen 4 en 17 werd zonder berekening volgens voorgaande methode van berekening in dezelfde periode zo goed als geen vocht uit het profiel opgenomen, ook niet bij een grondwaterstand van 0,40 m-mv in juli bij perceel 17. De produktie van gemiddeld 1,9 ton droge stof in juni tot en met augustus is hoofdzakelijk bepaald door de hoeveelheid neerslag.

6. SAMENVATTING EN CONCLUSIE

Bij een constant hoog slootpeil van 0,20 m -mv met zo goed als geen infiltratie-effect werd in 1976 bij 300 kg stikstof/ha een totale opbrengst van ruim 12 ton droge stof bereikt. Bij eenzelfde slootpeil maar met een duidelijk infiltratie-effect steeg de opbrengst tot 15 ton droge stof. Een constant laag slootpeil van 0,70 m -mv had een opbrengstdepressie van circa 2 ton ten opzichte van hoog slootpeil zonder infiltratie.

Slootpeilverhoging tot bijna maaiveld resulteerde in een snelle stijging van het grondwaterniveau tot circa 0,40 m -mv. Bij een sterke uitdroging van de wortelzone had dit geen effect op de grasgroei. Berekening bij een constant laag slootpeil resulteerde in een 4 ton hogere opbrengst. Door berekening in combinatie met slootpeilverhoging tot bijna maaiveld werd 6 ton meer opbrengst bereikt ten opzichte van de niet beregende objecten met laag slootpeil en circa 4 ton ten opzichte van hoog slootpeil zonder infiltratie. Op deze wijze werd een totale produktie bereikt van 16,5 ton droge stof per ha bij 300 kg N per ha.

Uit het voorgaande volgt dat men in een zomer als 1976 met een verdampingsoverschot van 470 mm in de periode april tot en met augustus ook bij hoge slootpeilen met berekening een opbrengstverhoging had kunnen bereiken van circa 1 ton droge stof/ha bij een slootpeil van 0,20 m -mv en een sterk infiltratie-effect tot 4 ton per ha bij eenzelfde slootpeil zonder infiltratie-effect.

Verder blijkt het mogelijk om het gemiddeld produktieniveau van 13 ton droge stof/ha in de jaren 1970-1974 bij de lage slootpeilen te verhogen tot minstens 15 ton. Dit is mogelijk door middel van een tijdelijke slootpeilverhoging in combinatie met berekening of bevoeien. Dit laatste wordt in de praktijk veel toegepast. Door dit systeem toe te passen in langdurige droge perioden van 3 à 4 weken in de zomer kan de opbrengstdepressie als gevolg van droogte grotendeels worden opgeheven. Om daarna eventuele schade aan opbrengst en draagkracht als gevolg van te veel neerslag in een volgende periode te voorkomen, is slootpeilverlaging tot het oorspronkelijke peil noodzakelijk. Ook is het niet raadzaam dit systeem nog in augustus of later toe te passen in verband met de toenemende kans op een neerslagoverschot. Bij voorkeur komen de maanden juni en juli hiervoor in aanmerking, afhankelijk van de vochttoestand van de grond.